

Justitiedepartementet

Angående betänkandet En europeisk åklagarmyndighet i Sverige (SOU 2020:74)

Ekobrottsmyndigheten lämnar härmed sitt yttrande över rubricerat betänkande.

Ekobrottsmyndigheten tillstyrker i huvudsak utredningens förslag och bedömningar, men vill framföra följande synpunkter.

Allmänna synpunkter

Ekobrottsmyndigheten anser att utredningen har gjort en grundlig genomgång och analys av relevanta områden utifrån uppdraget att lämna förslag på författningsändringar och andra åtgärder som behövs för ett svenskt deltagande i Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo). Resultatet av utredningens arbete kan därmed läggas till grund för det fortsatta arbetet och bidra till att syftet med utredningens uppdrag, att åstadkomma en ändamålsenlig nationell reglering och organisation, uppnås. Utredningens uppdrag har varit omfattande och Ekobrottsmyndigheten har förståelse för att det inte varit möjligt att inom ramen för uppdraget lämna svar på samtliga frågor som kommit upp. I några fall konstaterar också utredningen att frågor får lämnas över till rättstillämpningen för att få sin lösning och i andra fall att det krävs ytterligare utredning för att kunna svara. Ekobrottsmyndigheten anser att det framför allt är frågan om Eppos behörighet, IT-frågor kopplat till det praktiska genomförandet samt frågor rörande nominering och anställning som kräver ytterligare beredning.

Avsnitt 8 Organisationen

8.2 Ekobrottsmyndigheten tillstyrker utredningens förslag att det ska finnas två svenska europeiska delegerade åklagare.

8.3 Ekobrottsmyndigheten delar utredningens bedömning att ett centralt rapporteringssystem mellan den nationella åklagarmyndigheten och Eppo är det mest ändamålsenliga, inte bara för den kommunikation som behöver ske mellan enskilda nationella åklagare och Eppo, utan också för inrapporteringen av anmälda brott. Om allt hålls samman i ett system, underlättas kommunikationen för den centrala svenska funktion som blir kontaktpunkt i förhållande till Eppo. Ekobrottsmyndigheten delar utredningens bedömning att rapporteringen till Eppo från den centrala funktionen ska gå via de svenska europeiska delegerade åklagarna och att förfrågningar från Eppo går till den centrala funktionen.

8.4 Ekobrottsmyndigheten tillstyrker utredningens förslag att de nationella europeiska delegerade åklagarna placeras vid Ekobrottsmyndigheten. Myndigheten handlägger redan i dag en större andel av de utredningar som kan bli aktuella för Eppo.

Ekobrottsmyndigheten kan tillstyrka utredningens förslag att den centrala nationella funktionen placeras vid Åklagarmyndigheten, men anser att det även kan finnas skäl som talar för en placering vid Ekobrottsmyndigheten, bl.a. mot bakgrund av att Sefi-rådet är placerat vid myndigheten och att myndigheten även utgör kontaktpunkt mot Olaf. Dessutom kommer en stor del av informationsutbytet mellan nationella åklagare och Eppo att avse utbyte med åklagare placerade på Ekobrottsmyndigheten.

Avsnitt 9 Nominering och anställning

9.2 Utredningen föreslår att beslutet om nominering till europeisk delegerad åklagare inte ska gå att överklaga. Om en kandidat inte redan har anställning vid Ekobrottsmyndigheten, behöver ett anställningsförfarande genomföras vid myndigheten parallellt med nomineringsförfarandet. För att de parallella förfarandena med nominering och anställning ska bli enhetliga anser Ekobrottsmyndigheten att det även bör göras undantag från möjligheten att överklaga anställningsbeslutet vid Ekobrottsmyndigheten enligt 21 § anställningsförordningen (1994:373).

9.2.4 Utredningen föreslår att Riksåklagaren vid nomineringen till anställning som europeisk åklagare ska rangordna minst tre sökande i ett motiverat yttrande till regeringen. Enligt Eppo-förordningen ska medlemsstaterna nominera tre sökande. Det finns inget krav från Eppo att medlemsstaterna ska rangordna kandidaterna. De kandidater som Riksåklagaren nominerar får förutsättas uppfylla de krav som ställs på tjänsten som europeisk åklagare. Det saknas sålunda skäl att göra en rangordning i yttrandet och Ekobrottsmyndigheten avstyrker därför utredningens förslag i den delen.

Utredningen föreslår att Ekobrottsmyndigheten ska ansvara för att informera om lediga anställningar som europeiska delegerade åklagare och bereda frågan om nominering. I processen för nominering föreslås att tjänsteförslagsrådet (TFR) ska rangordna sökandena och lämna motiverade yttranden till Riksåklagaren som därefter föreslås få i uppdrag att nominera kandidaterna. TFR är en del av beredningen i vissa anställningsärenden inom åklagarväsendet. Ekobrottsmyndigheten anser att processen för nominering av de europeiska delegerade åklagarna inte ska jämföras med förfarandet vid en ordinarie tillsättning av åklagare och avstyrker därför utredningens förslag om att TFR ska ge råd vid nomineringsförfarandet. Även om det kan bli aktuellt med en tillsättning av en tjänst som senior åklagare på Ekobrottsmyndigheten av en sökande som inte redan är anställd vid myndigheten, är nomineringsförfarandet främst en beredning av en anställning vid Eppo. Ekobrottsmyndigheten får förutsättas ha tillräcklig förmåga att genomföra en rekryteringsprocess med god kvalitet och framställa ett beslutsunderlag till Riksåklagaren avseende en sådan nominering. Om uppdraget för TFR ska utökas och vara en del i beredningen inför nomineringen, behöver det göras en ändring i 19 § förordningen (2015:743) med instruktion för Åklagarmyndigheten.

9.3 Eppo har den 29 september 2020 antagit anställningsvillkor som ska gälla för de europeiska delegerade åklagarna. Anställningsvillkoren består av 25 artiklar och innehåller regler om bl.a. bisysslor, arbetstid, semester, sjukfrånvaro, föräldraledighet, lön, disciplinåtgärder och utövande av nationell åklagaranställning. Utredningen föreslår att Ekobrottsmyndigheten ska ha ett grundläggande arbetsgivar- och arbetsmiljöansvar för de europeiska delegerade åklagarna. Av artikel 96.6 framgår att det ska säkerställas att det finns

tillräckliga arrangemang för att de europeiska delegerade åklagarnas rättigheter som har anknytning till social trygghet, pension och försäkringsskydd enligt nationell lagstiftning bibehålls. Det är oklart vad ett grundläggande arbetsgivar- och arbetsmiljöansvar innefattar och hur Ekobrottsmyndigheten ska säkerställa det utifrån svensk lagstiftning och i relation till anställningsvillkoren vid Eppo. Ekobrottsmyndigheten anser att utredningen inte tillräckligt belyst hur ett arrangemang för social trygghet, pension och försäkringsskydd enligt nationell lagstiftning ska säkerställas. Förutsättningarna för en fungerande ordning mellan Eppo och Ekobrottsmyndigheten avseende de arbetsrättsliga och de praktiska förutsättningarna behöver övervägas ytterligare och kan inte i alla delar överlämnas till myndigheterna för hantering inom ramen för ett genomförandeuppdrag.

9.5.3 Utredningen framhåller att de europeiska delegerade åklagarna ska kunna röra sig obehindrat mellan anställningarna vid Ekobrottsmyndigheten och Eppo utan några formella beslut. Utredningen föreslår att det bör ankomma på dels arbetsgivaren och arbetstagarorganisationen, dels Sverige och Eppo att inom ramen för Eppo-förordningens bestämmelser närmare utveckla hur formerna för en sådan övergång mellan anställningarna ska gå till.

Det behövs en tydlig ordning för hur en sådan övergång ska gå till. Otydliga ramar för när den europeiska delegerade åklagaren utför arbete åt respektive arbetsgivare kan bidra till osäkerhet och otrygghet för både arbetstagaren och arbetsgivaren i fråga om ansvarsförhållandena vid myndighetsutövning, arbetsledning och arbetsmiljö. Skriftliga beslut för när en europeiskt delegerad åklagare går mellan anställningar kommer sannolikt att krävas. Mot bakgrund av att arbete ska utföras i två olika anställningar och för två olika arbetsgivare där Ekobrottsmyndigheten ska ersätta Eppo för utfört arbete, bör det vara tydligt i vilken anställning åklagaren utför arbetet.

9.5.6 Ekobrottsmyndigheten kan bistå med att utforma arbetsplatser inom sina lokaler som uppfyller arbetsmiljölagens krav och bör även kunna bistå med delar av den psykosociala arbetsmiljön, men kan knappast ta ansvar för de delegerade europeiska åklagarnas arbetsbelastning i sin anställning vid Eppo. Huruvida arbetsmiljöansvaret kan delegeras från Eppo till Ekobrottsmyndigheten under den tid då de arbetar vid Eppo kräver närmare utredning och bör inte enbart hanteras inom ramen för ett genomförandeuppdrag till de nationella myndigheterna.

Avsnitt 10 Behörighet

10.2.4 Ekobrottsmyndigheten delar merparten av de lagtekniska resonemang som utredningen för angående behörigheter och anser inte heller att några ytterligare lagstiftningsåtgärder krävs mot bakgrund av att Sverige har implementerat Sefi-direktivet. De gränsdragningsfrågor som identifierats av utredningen rörande farebrott, särskilt skattebrottet, kräver dock ytterligare överväganden.

Med den tolkning som utredningen har gjort avseende Eppos behörighet gällande skattebrott finns det risk för att samarbetet med andra länder i brottsutredningar försvåras. Av artikel 22.1 i Eppo-förordningen framgår att Eppo ska ha behörighet i fråga om brott som skadar unionens ekonomiska intressen i enlighet med vad som fastställts i Sefi-direktivet. Detta gäller oavsett hur brotten rubriceras i nationell lagstiftning. Gällande moms- och MTIC-

bedrägerier (artikel 3.2 d i Sefi-direktivet) finns dessutom en tröskel i förhållande det specifika brottet som ska utredas. Tröskeln innebär att brottsligheten ska ha koppling till territoriet i två eller flera medlemsstater som deltar i Eppo och inbegripa en total skada på minst 10 miljoner euro. Ekobrottsmyndigheten uppfattar att utredningen kommit fram till att inte alla farebrott omfattas av Eppos behörighet. Tolkningen är för snäv och riskerar att leda till att Sverige skapar ytterligare en tröskel för moms- och MTIC-bedrägerier som inte är förenlig med vare sig Eppo-förordningen eller andra Eppo-medlemsstaters tillämpning av den. Vad gäller tolkningen av rekvisitet skada i Eppo-förordningen är det av vad som framgår av doktrinen¹ inte bara faktisk skada som avses utan även den skada som varit gärningsmannens avsikt. Även försöksbrott faller enligt artikel 5.2 SEFI-direktivet i vissa fall under Eppos behörighet och inte heller i dessa fall finns en skadeeffekt.

Ekobrottsmyndigheten har stor erfarenhet av att arbeta mot organiserad brottslighet vad gäller bl.a. moms- och MTIC-bedrägerier där ett välfungerande internationellt samarbete är nödvändigt för att lyckas. Otillräckligt harmoniserade nationella bestämmelser riskerar att påverka Eppos effektivitet negativt och därmed inte skydda EU och dess medlemsstater från brottsliga angrepp. Ekobrottsmyndigheten anser därför att det är viktigt att de svenska europeiska delegerade åklagarna har samma behörighet som sina motsvarigheter i andra medlemsstater i Eppo-samarbetet. I annat fall finns risk för att det uppstår svårigheter att driva gränsöverskridande förundersökningar rörande exempelvis mervärdesskattebrott. I den första meningen i artikel 22.1 i Eppo-förordningen anges att de nationella reglerna för klassificering av brott inte får begränsa Eppos kompetens. För att tydliggöra detta föreslår Ekobrottsmyndigheten att en bestämmelse liknande den som finns i 2 § lagen om Finlands deltagande i Europeiska åklagarmyndighetens (EPPO) verksamhet (66/2021) införs i förordningen om svenska åklagare vid Europeiska åklagarmyndigheten, dvs. att det uttryckligen anges att Europeiska åklagarmyndigheten är behörig att i Sverige utöva de befogenheter att genomföra utredningar och väcka åtal som avses i Eppo-förordningen.

10.2.6 Med hänsyn till att deltagandet i en kriminell organisation inte är kriminaliserat i Sverige, anser Ekobrottsmyndigheten att det inte är tillräckligt tydligt vilken behörighet Eppo har i Sverige för brott enligt artikel 22.2. I svensk lagstiftning krävs det för straffansvar att den som tillhör en kriminell organisation gör sig skyldig till ett specifikt brott, vilket innebär en risk för gränsdragningsproblem nationellt. Det kan ifrågasättas hur långt Eppos behörighet sträcker sig om syftet är att utreda deltagande i en kriminell organisation enligt artikel 22.2 i Eppo-förordningen. En annan fråga är på vilken grund Sverige kan bistå i en Eppo-utredning som gäller deltagande i en kriminell organisation där inget annat brott utreds. Så länge deltagandet i en kriminell organisation inte är kriminaliserat som ett självständigt brott i Sverige anser Ekobrottsmyndigheten att det bör införas bestämmelser i den svenska lagstiftningen så att gränsen för Eppos behörighet blir tydlig.

Avsnitt 11 Eppos utredningsarbete i Sverige

11.3.8 Utredningen konstaterar att teknisk spårning utgör en spaningsmetod och inte ett tvångsmedel och att det saknas en generell reglering av spårning och andra spaningsmetoder i

---

¹ European Public Prosecutor's Office: Regulation (EU) 2017/1939 Implementing Enhanced Cooperation on the Establishment of the European Public Prosecutor's Office (the EPPO): Article-by-Article Commentary by Brodowski, Dominik von., Hans-Holger. Herrfeld, and Christoph. Burchard. Baden Baden: Nomos, 2020

Sverige. Lagstiftningsförslaget innefattar teknisk spårning med hjälp av positioneringsutrustning, även avseende kontrollerade leveranser, men inte kontrollerade leveranser som görs utan hjälp av sådan utrustning och inte heller andra spaningsmetoder, såsom kartläggning av en persons rörelsemönster och förehavanden genom spaning.

Såsom utredningen konstaterat saknas det i svensk lagstiftning reglering av spaningsmetoder. Ekobrottsmyndigheten delar inte utredningens bedömning att lagreglering behövs för att uppfylla kraven i artikel 30.1 f i Eppo-förordningen vad gäller spårning av föremål. Ekobrottsmyndigheten ifrågasätter även lämpligheten av att i förevarande lagstiftningsarbete lagreglera en enskild spaningsmetod. Frågan om reglering av spårning och andra spaningsmetoder är en större fråga som bör utredas i ett annat sammanhang. Mot den bakgrunden avstyrker Ekobrottsmyndigheten utredningens förslag att införa bestämmelser om spårning i polislagen (198:387).

I alla ärenden vid Ekobrottsmyndigheten är det åklagaren som är förundersökningsledare. Om utredningens förslag om en lagreglering av spårning genomförs, anser Ekobrottsmyndigheten att beslutet om spårning ska fattas av förundersökningsledaren eller av Polismyndigheten när ingen förundersökning pågår. När en åklagare anser att spårning är påkallad kan det förutsättas att åklagaren har tagit ställning till att åtgärden är lagenlig. Den föreslagna ordningen att beslut om spårning fattas av Polismyndigheten skulle i så fall i praktiken innebära att Polismyndigheten ges en överprövningsrätt i förhållande till åklagaren när denne är förundersökningsledare, vilket innebär en avvikelse från den grundläggande systematiken. Ekobrottsmyndigheten anser även att utredningens förslag att teknisk spårning får beslutas endast när det är av särskild vikt för att utreda ett brott för vilket fängelse i två år eller däröver är föreskrivet är ett alltför högt ställt krav.

Avsnitt 12 Gränsöverskridande samarbete

Ekobrottsmyndigheten delar utredningens bedömningar under avsnitt 12 och tillstyrker utredningens förslag till ändringar. Ekobrottsmyndigheten anser att det är viktigt att Eppos roll fortsättningsvis beaktas i pågående och kommande arbeten för internationellt samarbete. Exempelvis bör den kommande e-evidenceförordningen och samarbetsavtalet med Storbritannien beaktas vid fortsatta överväganden rörande Eppo. När det gäller redan gällande överenskommelser med tredje land, exempelvis nordiska straffrättssamarbeten, bör det i det fortsatta övervägandet säkerställas att Eppo godkänns som behörig myndighet av det tredje land som har ingått överenskommelsen.

Avsnitt 15 Offentlighet, sekretess och tillgång till information

Ekobrottsmyndigheten delar utredningens bedömningar vad gäller offentlighet och sekretess. Mot bakgrund av att det ännu inte finns några interna Eppo-föreskrifter är det dock i stora delar oklart vad som gäller i sekreteshänseende. Ekobrottsmyndigheten tillstyrker införandet i den nya lagen av bestämmelser om partsinsyn i Eppos utredningar, och en sekretessbrytande regel. Det bör tydligt framgå att uppgifter som omfattas av sekretess enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) får röjas för en särskild åklagare när denne företräder Eppo, om uppgiften i motsvarande fall skulle få lämnas till en svensk åklagare.

Utredningen synes utgå ifrån att de svenska europeiska delegerade Eppo-åklagarna kommer att begära biträde av främst Polismyndigheten i sina utredningar. För tydlighetens skull bör

påpekas att åklagare vid Ekobrottsmyndigheten i första hand begär biträde av skattebrottsenheten vid Skatteverket i utredningar om skattebrott i ärenden som inte utreds internt av polis och civila utredare vid Ekobrottsmyndigheten. Det kan förutsättas att detta kommer att gälla även för Eppos brottsutredningar avseende skattebrott.

Avsnitt 16 Dataskydd

Ekobrottsmyndigheten delar utredningens slutsats att reglerna i Eppo-förordningen motsvarar regleringen i dataskyddsdirektivet² som implementerats i Sverige främst genom brottsdatalagen (2018:1177, BDL) och brottsdataförordningen (2018:1202, BDF). Det innebär att regleringen synes vara tillfyllest ur ett dataskyddsperspektiv. De förändringar som föreslås i 8 kap. BDL är adekvata och väl avvägda. Eppo-förordningen ska gälla fram till dess personuppgifter mottagits av en svensk mottagare och förordningen styr i det skedet hur uppgifterna kan behandlas och användas. Därefter gäller den svenska regleringen i BDL, BDF och aktuella registerförfattningar. Personuppgiftsansvaret går därmed över, som det får förstås, till den svenska myndigheten.

En fråga som inte är tydligt belyst i utredningen är om Ekobrottsmyndigheten kommer att vara personuppgiftsbiträde gentemot Eppo när personuppgifter behandlas av en svensk europeisk delegerad åklagare i någon form av verksamhetsstöd som tillhandahålls av myndigheten. Ekobrottsmyndigheten anser att frågan, som kan vara av principiell betydelse, bör övervägas ytterligare i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Avsnitt 19 Sveriges anslutning till Eppo

19.1 Utredningens bedömning är att, under förutsättning att de författningsändringar som föreslås i betänkandet genomförs och att de osäkerhetsfaktorer som alltfjämt föreligger accepteras, finns det förutsättningar för Sverige att ansluta sig till det fördjupade samarbetet inom Eppo. Ekobrottsmyndigheten delar utredningens bedömning, men vill samtidigt betona att de frågor som myndigheten lyft fram ovan, behöver lösas innan Eppos verksamhet kan inledas i Sverige.

19.3 Ekobrottsmyndigheten tillstyrker utredningens förslag att regeringen ska ge ett uppdrag till Åklagarmyndigheten att, i nära samarbete med Ekobrottsmyndigheten, förbereda Sveriges anslutning till Eppo och ta ställning i de olika praktiska frågorna. Vad särskilt gäller de IT-relaterade frågorna framgår av förordningen och i betänkandet att de europeiska delegerade åklagarna ska vara en integrerad del av Eppo, samtidigt som de ska vara integrerade på operativ nivå i respektive lands nationella rättssystem, rättsliga strukturer och lagföringsstrukturer. De behöriga nationella myndigheterna ska förse de europeiska delegerade åklagarna med de resurser och den utrustning som de behöver för utövandet av sin verksamhet i enlighet med förordningen och se till att de är fullständigt integrerade i sina nationella åklagarmyndigheter. Detta kommer att ställa stora krav främst på Ekobrottsmyndigheten mot bakgrund av att de europeiska delegerade åklagarna föreslås placeras på myndigheten. Det är svårt att se hur detta praktiskt ska gå till, framförallt vad

---

²Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF, det s.k. dataskyddsdirektivet.

gäller de IT-system som i dag används inom åklagarväsendet. Det förutsätts i utredningen att de svenska europeiska delegerade åklagarna ska ha direkt tillgång till svenska system och databaser, men att IT-systemen inte kommer att vara direkt sammanlänkade med Eppos system. Någon form av handläggningsåtgärd kommer därför att krävas för att någon annan inom Eppo, t.ex. de permanenta avdelningarna, ska kunna få tillgång till information från systemen inom det svenska åklagarväsendet. Ekobrottsmyndighetens åklagare arbetar i Åklagarmyndighetens system Cåbra och myndighetens polisiära och civila utredare arbetar i Polismyndighetens system Durtvå. Åklagarmyndigheten respektive Polismyndigheten är personuppgiftsbiträden till Ekobrottsmyndigheten. Systemen är anpassade och byggda utifrån svensk lagstiftning vad gäller allmänna handlingar, meddelarfrihet, offentlighet, sekretess och dataskydd. En central fråga är om svensk lagstiftning tillåter att ett EU-organ får direkt tillgång till de verksamhetsstöd som åklagarna använder i sitt utredande och lagförande arbete. Ekobrottsmyndigheten anser att det krävs att en risk- och konsekvensanalys genomförs enligt gällande dataskyddsreglering för att kunna göra en bedömning av Eppos tillgång till de svenska IT-systemen.

Åklagare på Ekobrottsmyndigheten begär biträde av skattebrottsenheten i utredningar om i första hand skattebrott i de ärenden som inte utreds av polis eller civila utredare vid Ekobrottsmyndigheten. Åklagarens direktiv m.m. skickas till skattebrottsenhetens brottsutredningsstöd via Cåbra. Kommunikationen sker i statens säkra nätverk (Swedish government secure intranet, SGSI). En förutsättning för att de svenska europeiska delegerade åklagarna ska kunna arbeta med stöd av Cåbra är enligt Ekobrottsmyndighetens bedömning att MSB godkänner Eppos anslutning till SGSI. Detta eftersom åklagarna i den rollen utgör ett utländskt organ.

Utredningen poängterar vikten av att Eppos utrymmen är väl avgränsade och att det görs en tydlig åtskillnad mellan Eppos och Ekobrottsmyndighetens verksamhet. Detta gäller såväl digitala som fysiska utrymmen. EU:s utrymmen och arkiv ska vara okränkbara. Åklagarmyndigheten har under hand uppgett att Cåbra behöver byggas om helt, alternativt att ett helt nytt system behöver tas fram för ändamålet, dels för att en tydlig åtskillnad ska kunna göras, dels för att gällande reglering om sekretess och dataskydd ska kunna följas. Även Skatteverkets skattebrottsenhet kommer att behöva ett separat system med uppkoppling mot Eppos system för att en svensk europeisk delegerad åklagare ska kunna ge direktiv och ta emot utredningsmaterial därifrån. Ekobrottsmyndigheten bedömer att en förutsättning för att Sverige ska kunna ansluta sig till Eppo-samarbetet är att IT-stöden är ändamålsenliga och effektiva och att en utveckling av helt nya system eller förändring av befintliga sådana kommer att bli kostsamma.

Avsnitt 20 Konsekvenser

20.2 Ekobrottsmyndigheten delar utredningens bedömning att en anslutning till det fördjupade samarbetet inom Eppo kommer att medföra kostnadsökningar för myndigheten som inte ryms inom myndighetens befintliga anslag. Ekobrottsmyndigheten anser att utredningen inte i tillräcklig grad beaktat alla kostnader som införandet av Eppo kommer att medföra och att utredningens förslag att Ekobrottsmyndighetens anslag höjs med 3,5 miljoner kronor inte bedöms täcka de ökade kostnaderna. Utredningen föreslår att de två europeiska delegerade åklagarna ska ha sin placering på Ekobrottsmyndigheten och arbeta som åklagare där när de inte utför arbete för Eppo. Det medför i sin tur behov av ytterligare tre utredare

samt särskilda krav på IT-utrustning och lokaler. Den årliga kostnaden för Ekobrottsmyndigheten med anledning av Eppo bedöms uppgå till ca 4 miljoner kronor 2022, och ca 5 miljoner kronor årligen från 2023. Till detta kommer de kostnader för utveckling och anpassning av IT-systemen som krävs för Eppo-åklagarnas verksamhet.

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören Monica Rodrigo. Stabschefen Ann Lemne, rättschefen Eva Melander Tell och biträdande rättschefen Birgitta Resenius har deltagit i den slutliga handläggningen. Ärendet har föredragits av verksjuristen Thomas Saltin.

Monica Rodrigo

Thomas Saltin

Expedition till, ju.remissvar@regeringskansliet.se

Kopia till, ju.a.@regeringskansliet.se